

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/487/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518205710
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7518205710.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: C. N., W.. XX.XX.XXXX, F. Č., L. XXX/X, o zaplatenie 227,56 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 20,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20,04 € od 08.08.2018 do 11.12.2018 **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 207,52 € spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 18,05 € a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 207,52 € od 12.12.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.09.2018 žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 227,56 € s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva č. XXXXXXXXXX dňa 30.07.2015 (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 12.12.2015 znížil celkový úverový rámec na nulu a zmluvu vypovedal. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 349,89 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 270,76 €, z riadneho úroku vo výške 0 €, z úroku z omeškania vo výške 22,13 € a z poplatkov vo výške 57 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady vo výške 14,22 € (22.8.2017), 14,22 € (11.01.2018), 14,76 € (7.8.2018). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje časť istiny z postúpenej pohľadávky vo výške 227,56 €. Zvyšnú časť si v tomto konaní neuplatňuje.

3. Súd vo veci vydal Platobný rozkaz č. k. 20Csp/487/2018-62 zo dňa 05.12.2018, proti ktorému včas podal žalovaný odpor.

4. Svoj odpor odôvodnil tým, že žalobca v danom prípade nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok, že žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Taktiež žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák., čo má za následok, že žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018. Zároveň uviedol, že premlčacia doba začína plynúť v zmysle § 103 Obč. zák. od zročnosti prvej neuhradenej splátky. Mal tiež za to, že zmluva neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Záverom dodal, že nie je zrejmé, ako žalobca dospel k žalovanej sume, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania a tiež, že uhradil ďalšie platby, ktoré neboli zohľadnené v prebiehajúcom súdnom konaní.

5. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný namietal preukázanie splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo by malo mať za následok nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Na základe uvedeného považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva. Do pozornosti dal bod 12.4. Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého Klient súhlasí, že Banka môže akékoľvek pohľadávky voči Klientovi postúpiť. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Žalovaný v odpore tiež namietal premlčanie pohľadávky a uviedol, že „premlčacia doba začína plynúť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka od zročnosti prvej neuhradenej splátky.“ Skutočnosť, že dňa 23.12.2015 došlo k vypovedaniu a zosplatneniu zmluvy vyplývala z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je uvedené - „zosplatnenie dátum - 23.12.2015“. Na základe listu zo dňa 12.12.2015 právny predchodca žalobcu vypovedal uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Žalobca zastáva názor, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovovo právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Na základe uvedeného považoval žalobca za nesporné, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 24.12.2015 (deň nasledujúci po vypovedaní zmluvy). Žalovaný v odpore namietal absenciu podstatných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v dobe podpísania predmetnej zmluvy. Napriek tomu, že žalovaný nijako nešpecifikoval, aké predpísané náležitosti zmluva neobsahuje, zmluvu žalobca považoval za uzatvorenú platne, bez väd, v súlade s právnymi normami účinnými v čase uzatvorenia zmluvy. Žalovaný v odpore uviedol, že „z podaného žalobného návrhu nie je zrejmé, ako žalobca dospel k žalovanej sume, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania a tiež žalovaný uviedol, že vykonal ďalšie úhrady, ktoré neboli zohľadnené v prebiehajúcom súdnom konaní.“ Žalobca sa v zmysle Zmluvy o kreditnej Karte (spotrebiteľský úver) zo dňa 30.07.2015 zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský revolvingový úver (Kreditná karta). Celkový úverový rámec bol zmluvnými stranami dohodnutý na sumu vo výške 300 €, pričom žalovaný tento úver čerpal realizovaním transakcií. Podstata revolvingového úveru spočíva v

tom, že žalovaný môže opakovane čerpať úver alebo časť úveru do výšky celkového úverového rámca. Ak klient splatí časť pohľadávky banky alebo celú pohľadávku banky, môže opätovne čerpať úver, avšak vždy len do výšky nevyčerpanej časti celkového úverového rámca. Žalovaný sa zaviazal v súlade s čl. II, bodom. 7 Zmluvy vždy najneskôr do 20. dňa v mesiaci splácať úver uhrádzaním minimálnych splátok, ktorých výška je premenlivá a závisí od výšky čerpania úveru. Výška minimálnej splátky pre celkový úverový rámec vo výške 300 € bola dohodnutá v sume 15 € mesačne. Podaním zo dňa 12.12.2015 došlo k vypovedaniu zmluvy ku dňu 22.12.2015, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver. Dňa 23.06.2017 postúpil pôvodný veriteľ na žalobcu pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 349,89 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 270,76 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 0,29 € a úroku z omeškania zákonného vo výške 21,84 € a z poplatkov vo výške 57 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobou zo dňa 11.09.2018 si žalobca ku dňu podania žaloby uplatňoval zaplatenie istiny vo výške 227,56 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,12 €, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 227,56 € od 08.08.2018 do zaplatenia a súdny poplatok vo výške 16,50 €. Nárokovaná suma bola vyčíslená nasledujúco: istina vo výške 227,56 €, debetné operácie - výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 290 € - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Financial Issuer message US-on-SV2SV non-dispute Population.“ Poplatky vo výške 65 € - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Fee transaction,“ úroky z omeškania vo výške 0,29 € - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Credit module fee transaction.“ Kreditné operácie - úhrady vo výške 8 € v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Splátka“. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 0 € a na poplatky započítaná suma vo výške 8 €. Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 355,29 €. Súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 8 €. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného je ku dňu zosplatnenia vo výške 347,29 € a pozostáva istiny vo výške 290 €, z poplatkov vo výške 57 € a úroku z omeškania vo výške 0,29 €. Po znížení celkového úverového rámca na nulu a výpovedi zmluvy uhradil žalovaný sumu vo výške 19,24 €, ktorá bola v plnom rozsahu započítaná na dlžnú istinu. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia tak pozostávala zo sumy vo výške 349,89 €, ktorá sa skladá z istiny vo výške 270,76 €, poplatkov vo výške 57,00 €, úroku z omeškania vo výške 0,29 € a zákonného úroku z omeškania vypočítaného za obdobie od zosplatnenia úveru do postúpenia pohľadávky vo výške 21,84 €. Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil ešte splátky vo výške 43,20 €, ktoré boli započítané na istinu. Ku dňu podania žaloby tak dlžná istina predstavovala sumu vo výške 227,56 €. Po podaní žaloby žalovaný uhradil dňa 11.12.2018 platbu vo výške 20,04 €, ktorá bola započítaná na istinu. Ku dňu podania tohto vyjadrenia tak dlžná istina predstavuje sumu vo výške 207,52 €. Na základe vyššie uvedeného si žalobca v rámci svojho dispozičného práva uplatňuje neuhradenú istinu úveru vo výške 207,52 €. Žalobca si okrem vyššie špecifikovaného nároku uplatňuje tiež zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej istiny za obdobie odo dňa postúpenia pohľadávky, ktorý bol vyčíslený nasledujúco: 5 % ročne zo sumy 270,76 € od 24.06.2017 do 22.08.2017 vo výške 2,23 €, 5 % ročne zo sumy 256,54 € od 23.08.2017 do 11.01.2018 vo výške 4,99 €, 5 % ročne zo sumy 242,32 € od 12.01.2018 do 07.08.2018 vo výške 6,90 €, 5 % ročne zo sumy 227,56 € od 08.08.2018 do 11.12.2018 vo výške 3,93 €, 5 % ročne zo sumy 207,52 € od 12.12.2018 do zaplatenia. Odo dňa podania žaloby (11.09.2018) do dňa podania tohto vyjadrenia bola dodatočne vykonaná platba vo výške 20,04 € zo dňa 11.12.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené zabral žalobca žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 20,04 € spolu s úrokom z omeškania.

6. Žalovaný v duplike poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018. S prihliadnutím na princíp zákazu retroaktívneho pôsobenia právnych predpisov, keď účastníci hmotnoprávneho vzťahu nemôžu mať vopred vedomosť o tom, aké právne normy budú účinné v budúcnosti, teda po vzniku záväzkov vyplývajúcich z ich záväzkoprávneho vzťahu žalovaný uviedol, že v posudzovanom spore nie je právne relevantným žalobcom zdôrazňované ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách, nakoľko toto ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 10.6.2013 a v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy medzi veriteľom a žalovaným, t.j. dňa 15.8.2007 nebolo súčasťou dikcie zákona o bankách, preto ust. bodu 19.16 VOP nie je v súlade s ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách, na ktorom založil svoju odvolaciu argumentáciu žalobca, nakoľko toto ustanovenie v čase vzniku predmetného zmluvného vzťahu neposkytovalo bankám oprávnenie prostredníctvom zmluvných dojednaní, resp. VOP, ktoré tvoria súčasť zmluvy, odchýliť sa od ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré vyžaduje kumulatívne splnenie podmienok, za ktorých možno postúpiť pohľadávku banky voči klientovi na inú osobu, ktorá nemusí byť bankou. Mal za to, že zmluvná podmienka 19.16 VOP predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tomto smere poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/162/12018 zo dňa 31.07.2018 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8.6.2018, sp. zn. 6Co/643/2017. Pokiaľ ide o omeškanie viac ako jeden rok, ide o účelový výklad ust. § 92

ods. 8 zákona o bankách, ku ktorému zaujali už viaceré Krajské sudy jednoznačné stanovisko, že ani omeškanie presahujúce jeden rok nemusí nič meniť na skutočnosti, že pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto smere poukázal na rozsudky Krajských súdov v Banskej Bystrici, Trenčíne a Trnave.

7. Súd zaslal dupliku žalovaného žalobcovi na vedomie. Žalobca v odpovedi poukázal na teóriu dôjdenia ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.1.2004, sp. zn. 32Odo 442/2003.

8. Súd zaslal toto vyjadrenie žalobcu žalovanému na vedomie. Žalovaný sa už ďalej nevyjadril.

9. Súd výzvou zo dňa 21.05.2019 vyzval žalobca na predloženie platobnej histórie žalovaného k zmluve o kreditnej karte č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2015.

10. Podľa ust. § 297 CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 €, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.06.2019 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

12. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 4.2.2019 zobral žalobu čiastočne späť a to v sume 20,04 € z dôvodu zaplataenia tejto sumy žalovaným po podaní žaloby. Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval. Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplataenie sumy 20,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20,04 € od 08.08.2018 do 11.12.2018 zastavil.

16. Dňa 04.07.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom opätovne špecifikoval žalovanú sumu. Vzhľadom k tomu, že toto podanie bolo súdu doručené až po verejnom vyhlásení rozsudku, súd naň neprihliadal.

17. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

18. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvorila dňa 30.07.2015 so žalovaným Zmluvu o kreditnej karte (spotrebiteľský úver). Zo zmluvy vyplýva, že banka aktivovala žalovanému úverový rámec vo výške 300 € s výškou minimálnej mesačnej splátky vo výške 15 €. RPMN 39,54 %, predpoklady použité na výpočet RPMN: celkový úverový rámec sa vyčerpá okamžite v plnej výške platbou kreditnou kartou prostredníctvom POS terminálu a zaúčtovaním Poplatkov za Kreditné karty vydané ku Kartovému účtu, pričom poplatky zaúčtované bankou sa neúčtujú a Banka účtuje len čerpanie Úver; Úver sa splatí v 12 rovnakých splátkach v mesačných intervaloch. Celková čiastka, ktorú Klient zaplatí pri uvedených predpokladoch a RPMN je 357,59 €, Priemerná hodnota RPMN 25,67 %, Odplata podľa Občianskeho zákonníka 24,68 %, úroková sadzba pre úrok z omeškania 5 %. Zároveň je súčasťou zmluvy tabuľka, z ktorej je zrejmé, pri akej prečerpanej sume ku koncu obdobia bude žalovaný platiť „Poplatok za komfort“ (úrok vyjadrený v eurách). Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, bol

dlhodobu v omeškaní s splácaním, preto právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu podaním zo dňa 12.12.2015 s účinnosťou k 22.12.2015, kedy došlo aj k zosplatneniu úveru.

19. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 22.01.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy s tým, že ku dňu 31.12.2015 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 347,65 €. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 22.03.2017 žalovanému oznámil, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou celá pohľadávka vo výške 360,59 €.

20. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

21. Podaním zo dňa 30.06.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky podľa ust. § 526 Obč. zák.

22. Z platobnej histórie žalovaného vyplýva, že žalovaný čerpal istinu dňa 12.08.2015 vo výške 290 € a zaplatil splátku 8 € dňa 20.08.2015.

23. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia pozostávala zo sumy vo výške 349,89 €, z toho istina bola vo výške 270,76 €, poplatky vo výške 5 €, úrok z omeškania vo výške 0,29 € a zákonný úrok z omeškania vypočítaného za obdobie od zosplatnenia úveru do postúpenia pohľadávky vo výške 21,84 €. Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil ešte splátky spolu vo výške 43,20 €, ktoré žalobca započítal na istinu. Ku dňu podania žaloby dlžná istina predstavovala sumu vo výške 227,56 €. Po podaní žaloby žalovaný uhradil dňa 11.12.2018 platbu vo výške 20,04 €, ktorá bola započítaná na istinu. Dlžná istina tak predstavuje sumu vo výške 207,52 €.

24. Žalobca si v konaní uplatňuje iba túto nezaplatenú dlžnú istinu vo výške 207,52 €.

25. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách v čase uzavretia zmluvy ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa ust. § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. V zmysle čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok zánik záväzkoprávných vzťahov, bod 13.1 Banka a Klient môžu zmluvu ukončiť dohodou, výpoveďou alebo odstúpením. Podľa bodu 13.2 Výpoveď nadobúda účinnosť uplynutím tretieho dňa odo dňa doručenia. Ak banka vypovie zmluvu, je výpovedná lehota 2 kalendárne mesiace a začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená. V zmluve alebo produktových obchodných podmienkach môžu byť dohodnuté iné podmienky výpovede.

33. Podľa čl.2 Kreditná karta, bod 2.44 Produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpanie: Za porušenie Zmluvy o Kreditnej karte sa považuje okrem iných: a/ omeškanie klienta so splácaním pohľadávky. Podľa bodu 2.45 ak nastane niektorý z prípadov porušenia (uvedených v bode 2.44), banka môže okrem iného: a/ znížiť celkový úverový rámec na nulu, zablokovať kartový účet a vypovedať Zmluvu o Kreditnej karte. Podľa bodu 2.48 ak Zmluvu o Kreditne karte vypovie banka, klient zaplatí banke pohľadávku banky v lehote určenej vo výpovedi, inak do 3 dní po uplynutí výpovednej lehoty.

34. Podľa bodu 2.42 Produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpanie konečná splatnosť pohľadávky banky je viazaná na zánik Zmluvy o kreditnej karte. Zánikom Zmluvy o Kreditnej karte a úplným splatením pohľadávky banky zanikajú záväzky zo Zmluvy o kreditnej karte.

35. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel dňa 30.07.2015 Zmluvu o kreditnej karte úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak však ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe Zmluvy o kreditnej karte uzavretej dňa 30.07.2015, je vzťahom občianskoprávnym a táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. Obč. zák.

36. Žalovaný namietal, že žalobca v danom prípade nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok, že žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

37. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na žalobcu postúpená bankou.

38. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

39. Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

40. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

41. Na podporu vyššie uvedeného súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018, z ktorého vyplýva, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (v prejednávacom prípade § 92 ods. 7 cit. zákona) celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

42. Z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu splnil podmienky na platné postúpenie pohľadávky, keďže 1/ žalovaného opakovane vyzýval aby pohľadávku splnil (výzva zo dňa 12.12.2015, výzva zo dňa 22.01.2016, výzva zo dňa 22.03.2017) a 2/ zároveň pohľadávka bola v omeškaní viac ako 90 dní vzhľadom k tomu, že k výpovedi zo zmluvy došlo ku dňu 22.12.2015 a právny predchodca žalobcu pohľadávku postúpil až na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017. Navyše aj od oznámenia (zo dňa 22.03.2017) právneho predchodcu žalobcu žalovanému, že pohľadávku mimoriadne zosplatnil, k postúpeniu pohľadávky ku dňu 23.06.2017 prešlo viac ako 90 dní.

43. Na základe uvedeného má súd za to, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v prejednávacom spore, keďže došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

44. Žalovaný namietal, že premlčacia doba začína plynúť v zmysle § 103 Obč. zák. od zročniti prvej neuhradenej splátky a že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadne

splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák., čo má za následok, že žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy.

45. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Žalovaný prostredníctvom kreditnej karty čerpal dňa 12.08.2015 jednorazovo sumu 290 € a dňa 20.08.2015 zaplatil splátku vo výške 8 € (teda ani nie minimálnu splátku 15 €). Banka postupovala presne v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre kreditné karty a povolené prečerpanie (s bodmi 2.42, 2.44, 2.45 a 2.48 týchto podmienok). Právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou a nečakal, kým sa pohľadávka žalovaného bude naďalej zvyšovať a úročiť, ale pristúpil k výpovedi zo zmluvy potom, čo žalovaný nezaplatil 3 mesiace povinné minimálne mesačné splátky.

46. V danom prípade ku dňu 22.12.2015 došlo k vypovedaniu Zmluvy pre nesplácanie úveru, ktorý žalovaný čerpal z kreditnej karty. Na základe listu zo dňa 12.12.2015 právny predchodca žalobcu vypovedal uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov a teda výpoveďou zo zmluvy nastala aj konečná splatnosť pohľadávky (v súlade s bodom 2.42 Produktových obchodných podmienok). Preto má súd za to, že žalobca je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy a zároveň v danom prípade plynie premlčacia doba až odo dňa výpovede zo zmluvy - 22.12.2015. Žaloba bola na súd podaná dňa 13.09.2018, teda včas.

47. Žalovaný ďalej namietal, že zmluva neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (ktoré konkrétne žalovaný už nešpecifikoval). Po preštudovaní zmluvy má súd za to, že táto obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy.

48. Žalovaný ďalej namietal, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 19.16. Po preštudovaní Všeobecných obchodných podmienok ako aj produktových obchodných podmienok súd konštatuje, že tieto neobsahujú bod 19.16.

49. Žalobca si v konaní uplatňuje iba zvyšnú nezaplatenú istinu v sume 207,52 €, ktorej výšku presne špecifikoval v replike (bod 5 rozsudku).

50. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v celkovej sume istiny 290 €, ktorý žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Žalovaný doposiaľ celú dlžnú sumu neuhradil. Vzhľadom na predložené listinné dôkazy žalobcom súd považoval žalobu za dôvodnú a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 207,52 €.

51. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

52. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením a to vo vyčíslenej sume spolu 18,05 € (úrok z omeškania výške 5 % ročne zo sumy 270,76 € od 24.06.2016 do 22.8.2017 vo výške 2,23 €, 5 % ročne zo sumy 256,54 € od 23.08.2017 do 11.01.2018 vo výške 4,99 €, 5 % ročne zo sumy 242,32 € od 12.01.2018 do 07.08.2018 vo výške 6,90 €, 5 % ročne zo sumy 227,56 € od 08.08.2018 do 11.12.2018 vo výške 3,93 €) a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 207,52 € od 12.12.2018 do zaplattenia.

54. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného, aby žalobcovi zaplatil sumu 207,52 € spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 18,05 € a úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 207,52 € od 12.12.2018 do zaplata, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

55. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

60. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto má žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému. Žalovaný zároveň zavinil zastavenie konania v sume 20,04 €, keďže túto sumu zaplatil žalobcovi po podaní žaloby. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).